

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 122/01-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2002 predbežne prerokoval návrh na začatie konania Ing. P. N., trvale bytom Z. M., toho času L., okres Z. M., pre porušenie základných práv a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing P. N. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Podaním z 31. júla 2001 označeným ako „Ústavná sťažnosť na Ústavný súd SR voči Slovenskej republike v dôsledku nezákonného porušenia mojich ústavných práv slobody občana SR - podanie“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil Ing. P. N., trvale bytom Z. M., , toho času L., okres Z. M. (ďalej len „navrhovateľ“).

Navrhovateľ namietal porušovanie práva na osobnú slobodu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov Okresným súdom Nitra v trestnej veci proti jeho osobe pre

podozrenie zo spáchania trestných činov podľa § 248 ods. 1 a 2, § 248 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a § 250 ods. 1 a ods. 3 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona v znení neskorších predpisov.

Namietal, že dôvody trestného stíhania jeho osoby v uvedenej trestnej veci, ako aj dôvody jeho vzatia a držania vo väzbe sú vykonštruované s cieľom politicky ho prenasledovať.

Ústavný súd žiadal, aby podrobne preskúmal jeho podanie, vyjadril sa k veci, urobil opatrenia na odstránenie politického prenasledovania jeho osoby, zaujal zákonné stanovisko ku všetkým okolnostiam týkajúcim sa väzby navrhovateľa a prepustil ho z väzby na slobodu.

Podanie navrhovateľa nespĺňalo náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K podaniu navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 19. septembra 2001 upozornil navrhovateľa na náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom. Navrhovateľa vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky podania odstránil a pripojil k nemu splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ podanie nemá byť odmietnuté podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zároveň ho upozornil aj na možnosť požiadať v označenej lehote ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, advokáta, podľa § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanoveniami § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ na základe výzvy ústavného súdu doplnil svoje podanie podaním z 5. novembra 2001, v ktorom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu (advokáta) na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 122/01-15 z 13. decembra 2001 žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel, pretože dospel k záveru, že u navrhovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Zároveň navrhovateľa upozornil, že ak ústavnému súdu nepredloží do 14 dní od doručenia uvedeného uznesenia splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, jeho podanie môže byť odmietnuté pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa uvedeného ustanovenia: „Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.“

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde pritom k návrhu na začatie konania musí byť pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu obsiahnutú v uznesení č. k. III. ÚS 122/01-15 z 13. decembra 2001, ktoré mu bolo doručené 21. decembra 2001, reagoval listom zo 6. januára 2002 označeným ako „Sťažnosť voči uzneseniu Ústavného súdu SR – sp. zn. III. ÚS 122/01-15“, v ktorom toto rozhodnutie napadol a vzniesol niektoré ďalšie námietky voči postupu ústavného súdu, a to aj napriek poučeniu v uznesení ústavného súdu č. k. III. ÚS 122/01-15 z 13. decembra 2001, že proti uvedenému rozhodnutiu nemožno podať

opravný prostriedok. Na druhej strane navrhovateľ splnomocnenie pre právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom do dnešného dňa nepredložil a tento nedostatok svojho podania neodstránil.

Vzhľadom na túto skutočnosť bolo jeho podanie odmietnuté pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2002